

8

FCHODOVINY
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV
L. P. 2026, ROČNÍK 25, CENA VÝTISKU 18 Kč

- 2 Bůh a jeho přítel?
- 4 Kam míří břevna kříže
- 6 Dopis jáhna Pavla z nemocnice
- 7 Modlitba cesty světla
- 8 Tipy na knihy z farní knihovny

4

Bůh a jeho přítel? O kom se to mluví?

V Janově evangeliu se dočteme:

„Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (Jan 15,15) Ve druhé knize Mojžíšově se dočteme: „Izraelité řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ (Exodus 20,19)

Znovu a znovu se setkávám s tím, že my křesťané buď chceme žít podle Starého zákona, nebo překrucujeme Boží slovo naprosto mimo jeho smysl. Případně ho pitváme jak patolog mrtvolu, ale ono je živé. Tento přístup vychází z naší neznalosti Boha trojjediného, neznalosti Otce, protože místo abychom se opravdu učili od Boha svému „lidství“, „otcovství“ či „mateřství“, „rodičovství“, děláme to naopak. Od svého porušeného lidství, mužství či ženství, otcovství či mateřství, odvíjíme Boží otcovství a Boží charakter, ale to je totální nesmysl, Bůh totiž nikdy nikoho k ničemu nenutil ani nemanipuloval, jako to děláme my. On prahne, abychom se naučili z Jeho jednání Jeho způsobům, a to praktikovali i ve svých mezilidských vztazích.

Rodiče nemají děti k víře nutit, nýbrž naučit je lásce, která pak jedná sama. Manželka nemá donutit manžela a obráceně, oni se mají naučit u Boha každý sám, jak být mužem či jak být ženou, pokud uvěřili, že jsou stvoření k Božímu obrazu. Mají se naučit lásce, přátelské – partnerské – manželské, a jak být rodičem svých dětí. Děti se mají naučit u Krista, jak být synem či dcerou.

Bůh se chce dát poznat, On nám odkrývá své srdce a zjevil se ve svém synu, který se stal člověkem a vzal na sebe lidství. A ač sám nezhrěšil, rozhodl se z lásky projít v lidském těle cestu, na níž láska překoná smrt, protože si je jist tím, že je milovaným Synem. Až všichni uvěříme, že Ježíš Kristus nám získal toto privilegium synovství; až v této víře, že jsme synové a dcery Boží, začneme

jednat, pak se mohou dít zázraky našeho života. Spolu s Kristem můžeme den co den povstávat ze smrti k životu. To je život věčný!

Bohužel ani po létech života v křesťanských komunitách a létech navštěvování bohoslužeb neznáme Krista, protože je nám nepohodlné pochopit mentalitu milosti, kterou nám On nabízí. Místo toho radši bereme zavděk ve vztahu s Bohem obchodnickým zákonickým systémem. Snažíme se milost si koupit, ale to nejděeéé. Dokud nevezmeme vážně, že Bůh napřed miloval nás = to je milost! A proto vše můžeme jen z milosti. I odpovědět na milost můžeme, jen protože ona byla první. My si Boží přízeň nezasloužili, to On se rozhodl pro nás, abychom byli a znali Ho. Protože nám tato základní pravda evangelia stále ani po letech chození do kostela nedošla, nepochopili jsme ji. Chováme se stále jako starozákonní otroci zákona („nechceme, aby s námi mluvil“) a z Boha děláme despotu, otrokáře, který nejedná z lásky: SORRY, ale tohle je hřích hříchů! To je Hřích s velkým H., který se odehrál v Edenu. Navíc krom toho, že tento postoj praktikujeme k Bohu, tak to dokonce ještě zavádíme mezi sebe, a tak místo Lásky žijeme Otročké závislé vztahy, plné manipulace, vydírání a ziskčnosti. Koneckonců tím vlastně chceme po druhých, aby nám Boha dělali. To je ale FUJ!

Co po nás opravdu žádá evangelní Bůh? Člověče, buď mi přítelem, já jsem ti své láskyplné přátelství již dal. Žij, člověče, z toho, že já jsem si tě zamiloval první, rozkryl jsem ti sebe a nemusíš si u mne nic zasluhovat. Poznej mne – Boha a moji lásku – a začni ji žít. Jak? To ti bylo ukázáno v Kristu Ježíši. Jsem Bůh, který chce být poznán; který ti chce novou a novou milostí, dle toho, jak mne budeš znát, pomáhat, abys byl se mnou a utrpení a smrt nad tebou již nevládl. Aby zůstala jen láska, která zná, a protože zná, tak jedná. Pravá láska vychází z poznání lásky, která byla první, a ta je jen jedna.

P. Michael

Jsmo povoláni znovu se narodit

Milí čtenáři a přátelé Fchodovin,
během Velikonoc jsme si připomněli velké věci, které pro nás náš Pán Ježíš vykonal. Díky víře v Něho můžeme mít k Bohu svobodný přístup. Nemusíme se Boha bát, bát se toho, jak to s námi dopadne. Jestli jsme dost „svatí“ na to, abychom vešli do Božího království. Ale kéž naše víra není taková lehkovážná.

Tak dobrá, vírou jsme spaseni, věřím, že za mě Ježíš zemřel a Jeho zmrtvýchvstáním jsem zachráněn. O to v našem životě jít nemá. Jsme povoláni již tady na zemi k životu s Ním. Jsme povoláni se znovu narodit. Tak, jak o tom čteme v Janově evangeliu 3. kapitole, kde se s Ježíšem setkává Nikodém. „Amen, amen, pravím ti: Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemů-

že vejít do Božího království.“ Určitě se jedná o křest. Ale jsme povoláni k tomu, obnovovat milosti získané křtem, žít z moci Ducha opravdu v plnosti každý den. Je třeba se každý den znovu a znovu pro Ježíše rozhodovat a znovu a znovu prosit o to, aby nás naplnil svým Duchem. Pak budeme jako vítr:

„Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znova. **Vítr vane, kam chce; slyšíš, jak hučí, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.**“ Pán nás povede k lidem, k situacím, kde chce, abychom konali dobré skutky. Jak píše sv. Pavel v listě Efezským 2,10: „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, **abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.**“

Katka

↓↑ Putování se sv. Františkem

↑ Lamačské chvály ↓ „Nad uměním života“

KAM MÍŘÍ BŘEVNA KŘÍŽE

Celou postní dobu nás provázela křížová cesta. Cesta kříže. Určitě jsme si uvědomovali, jak náročná to musela být cesta pro Ježíše Krista. On, zcela vyčerpán došel s křížem na vrchol Kalvárie. On tam leží, Původce života, Vítěz nad smrtí, Spasitel světa. Čeká na něho kříž, kříž lásky, kříž vykoupení lidstva. Náročný úkol, neboť na tento kříž bude přibít; ruce i nohy mu budou probodeny hřeby a jeho pevně připoutají k tomuto kříži. Tady si můžeme klást různé otázky: Proč sis přál zemřít na ramenou kříže, proč jsi dal přednost tvrdé kládě než měkkému loži nebo nějaké pohovce, proč jsi chtěl raději vydechnout mezi dvěma zločinci než v rodinném kruhu přátel a příbuzných? Svým příkladem chce Ježíš potvrdit pravdivost toho, co později napíše svatý Pavel: Co je podle světa pošetilé, to si vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je podle světa slabé, to si vyvolil Bůh, aby tím zahanbil silné, a co je podle světa neurozené a opovržené a co je pokládáno za nic, to si vyvolil Bůh, aby obrátil, co je pokládáno v lidských očích za důležité, v nic. (1Kor 1,27)

Již v tehdejší době platili filosofové za nejmoudřejší z lidí, diplomaté za ty tzv. mazané, zákoníci za nejzkušenější, farizejové za hodně chytré. Pro svoje bohatství byli považováni římská císaři

za nejmocnější a jejich vojska za téměř nepřemožitelná – tak se na tyto lidi pohlíželo. Naproti tomu bylo opovržením hodné a potupnější, když se porazí strom, oseká se a zůstane z něho jen kůl, kůl na použití pro kříž. Co je kříž proti mocnostem světa, proti bohatství světa, proti všemu lidstvu? Kdo na kříži visel, byl považován za prokletého. Co bylo v největším opovržení, co bylo naprosto bezcenné dřevo kříže, to si vyvolil Ježíš za nástroj, a tímto nástrojem nejvíce zahanbil, obrátil všechnu moudrost filosofů, všechnen důvtip Židů i pohanů, moc císařů, králů a celého světa. Kříž: dva kusy dřeva přes sebe položené: to si vyvolil Ježíš Kristus.

Každý spolek, každé společenství si volí za svůj znak, odznak, za poznávací znamení to, co je pro ně nejvíce charakteristické: myslivci smrkové větvičky, hudebníci houslový klíč, horníci kladiva. Kde žijí křesťané, tam se vyskytuje znamení kříže. V rodinách na čelné stěně bytu. V kostelích. Na věžích – zdaleka viditelné. Na rozcestích. Na hrobech křesťanů. Ale nenapadlo vás také, co mě vrtávalo hlavou, když jsem byl mladý; že by znakem křesťanů mělo být něco veselého, živého, radostného? Kříž přeci znamená utrpení a smrt Ježíše Krista. Kříž znamená i lidské trápení. Jak často se říká: tenhle člověk nese kříž, své nemoci

nebo nemoci někoho blízkého. Ten má kříž, když je osamělý, když nemá nikoho kolem sebe. Těch příkladů by bylo mnoho. Můžeme tedy říci: kříž, to je symbol trápení. A to že je to ten nejlepší znak křesťanů? To by znamenalo: být křesťanem = trpět, nést kříž, trápit se. Žádné sympatické vyhlídky do života.

Ale my víme, jak spolu souvisí v životě křesťana radost a trápení. „Přišla hodina slávy!“ Vše zlé už je přemoženo. Ježíš splnil své poslání na světě, dal nám prostor, abychom se radovali, aby naše radost byla opravdová. Ježíš vstal z mrtvých, i nám dal tuto úžasnou naději na věčný život.

A co my, co zůstáváme ještě zde na světě? Co to znamená pro nás, že moc zla je už zlomená? Nádherně nám to říká list svatého Petra: „Budeme také radostně jásat – při setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, ale teď ještě jdeme s Ježíšem jeho křížovou cestu, teď máme ještě účast na utrpení Kristově. Proto je znakem nás křesťanů právě kříž. Kristův kříž je středem, odkud my vidíme svět: od znamení největšího utrpení, které je zároveň znamením konečného vítězství nad zlem.

Tak to chápal i svatý Pavel. Píše: „Slovo o kříži znamená pro nás velkou Boží sílu!“ Ne nadarmo opěvujeme na Velký pátek kříž jako znamení vítězné, jako znamení života, znamení spásy. Proto je kříž znamením nás, křesťanů. Když na něj pohledneme, připomeneme si: Po utrpení a smrti vstal Ježíš Kristus z mrtvých. I po našem trápení přijde radost. Po Velkém pátku přichází vždy Vzkříšení.

Můžeme to domyslet ještě dál. Kdo dělá kříž, vede ruku napřed shora dolů a pak napříč. Každý kříž má dva rozměry: vodorovný a svislý. Příčné břevno, to jsou rozpražené ruce Ježíše Krista. Kdo rozprahuje ruce, otvírá náruč, chce někoho obejmout. Ježíš k sobě zve tímto gestem všechny lidi. Říká: „Nejsi sám! Nežiješ sám! Já jsem tu pro tebe a ty buď pro druhé kolem sebe! Druhé, svislé břevno kříže nám říká: Ježíš

přišel od Otce a chce nás vést vzhůru k Otci. Ne, že bychom si mysleli, že Otec je někde „nahore“, v oblacích nad námi. To „nad námi“ znamená, že je větší než my, větší než všechny naše představy o Něm, že nás nekonečně převyšuje; že k Němu právem s obdivnou láskou voláme „Veliký Bože náš!“

Pohled na kříž nám připomíná: Bůh k tobě sestupuje ve svém Synu; odpověz na to svým životem. Vidíš: kříž je krásné znamení. Připomíná nám smysl a cíl našeho života, připomíná nám svým svislým břevnem Boha nad námi a vodorovným břevnem lidí vedle nás. A co to utrpení, nemoc? To se samozřejmě našemu životu nevyhne, i kdybychom před ním sebevíc zavírali oči. Kříž k nám v té chvíli utrpení a nemoci volá: „V tomto znamení zvítězíš!“ Ježíš nás vybízí: „Vezmi svůj kříž každý den a následuj mě. Srovnej svůj krok s mou křížovou cestou a dojdeš se mnou k vítězství nad utrpením. Uneseš to trápení.

„V tomhle znamení zvítězíš!“

Kříž neznámá, jak si někdy myslí pohané, že my křesťané se rádi trápíme, a dokonce utrpení vyhledáváme. Vůbec ne. My víme dobře, že o trampoty se nám často postarají lidé kolem nás, nepřátelé i přítelíčkové, že o utrpení se nám postará příroda i naše tělo. Křesťan utrpení nevyhledává, ale když přijde, věřící pohled na kříž mu dá sílu, aby je po vzoru Ježíše Krista nesl a unesl.

A co ti, kteří kříž Kristův jako svůj znak odmítají? Ti žijí bez křížů? Určitě ne. Vzpomeňte, že na Golgotě byly kříže tři. Ten Ježíšův a náš je kříž víry a lásky. A pak tam byly ještě dva kříže. Vpravo kříž pozdní lítosti, vlevo kříž lhostejnosti. Kříž stojí, jak vidíte, na všech lidských cestách. Umím unést něco nepříjemného, nemoc, bolest? Jak pomáhám nést kříž jiným, těm, kteří to potřebují? Jakou úctu mám, když vidím kříž ve svém bytě, autě, na krku? Tyto otázky jistě stojí za zamyšlení!

Váš jáhen
Pavel Urban

1. část

Dopis jáhna Pavla z nemocnice

Drazí přátelé,
ležím v nemocnici. Myslím na vás. Mám zlomenou nohu. Nesmím zatěžovat nemocnou nohu. A tak často přemýšlím, co je v životě důležité, co má nějakou hlubší hodnotu. Lidé obecně říkají: zdraví, jen a jen zdraví. Ale když přichází určitý věk, nemoc, stáří, tak mnohdy pojem zdraví je taková jednoduchá fráze.

Každý takový člověk hledá uspokojení, jistotu, pravdivou odpověď. Člověk hledá smysl, cíl své životní cesty. Odpověď nám dává víra, důvěra v Ježíše Krista. Někdy je to náročné, zvláště, když tomu bráníme, když vytváříme ve své myslí, zatvzelenost, neochotu přijmout do svého života naději, zrničko víry, klid a pohodu v naší duši. Krásně nám to popisuje kniha Gn 12,1-4^a. Po stavbě babylonské věže a následném rozdělení lidí (jazykový zmatek) se lidské dějiny jakoby se propadávají do zmatku a zmaru.

A právě v takové situaci začíná nový úsek dějin, který je zahájen povoláním Abráma (Abraháma). Abrám slyší příkaz: „Vyjdi.“ Nemá přitom žádnou jinou jistotu než Boží slovo. Hospodin řekl Abrámovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a proklejí ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána

všechna pokolení země.“ Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin. – I my, každý z nás se máme vydat na cestu dobra a lásky. Ať chodíme, sedíme, nebo ležíme na posteli. Abrahám je nám velkým příkladem důvěry, víry v Boží slovo, jediné jistoty, kterou má člověk, v každé životní situaci.

V našem zamyšlení je nesmírně důležitá otázka: Co vede Abraháma k tomu, že vzal celou svou rodinu a šel do neznámé země? Co ho přimělo, aby šel z pohodlí do nejistoty? Patrně to bylo naslouchání hlasu, v němž našel „něco“, co mu v životě dosud scházelo – důvěru, kterou neuměl logicky vysvětlit. A v čem ta nová země bude jiná, že je ochoten tak riskovat. (I my často objevujeme v křesťanství nové cesty, které mnohdy ani neznáme. Je to často objevované tajemství).

S Abrahámem se můžeme vydat na cestu. Vstoupit do jeho rodiny. Život je cesta, která vyžaduje důvěru, spolehnout se na Boží slovo, které nás volá a někdy po nás žádá, abychom opustili všechno nepodstatné, pomíjející, všechno, co nám zatěžuje mysl. Vydat se na cestu nás vybízí i Ježíš Kristus. On nám sděluje: Já jsem cesta, pravda i život. Já jsem s vámi v každé situaci vašeho života. Nebojte se! Mnohdy máme strach. Strach, co bude zítra. Jako když vstoupíme do rozbourané řeky. Voda teče kupředu, to je minulost, kterou nezměníme. Voda, která přitéká, to je budoucnost. O té nic nevíme, jaká bude, jestli bude čistá, nebo

zakalená nemocí, nějakou bolestí... Šanci nám dává přítomnost, šanci nám dává Ježíš Kristus. Pojďte za mnou, já vás občerstvím. Teď, v této chvíli, v přítomném okamžiku. Ježíš na začátku svého putování, pozval i své učedníky, aby se s ním vydali na cestu. Ježíš i k nám volá: „Vstaňte, nebojte se!“ Lidé si často myslí, že jsou Bohu vzdáleni a že ho nemohou následovat. Člověk si nikdy nemá myslet, že je Bohu daleko ani kvůli svým chybám, ani kvůli slabostem, ani kvůli něčemu jinému. Bůh daleko nikdy není, ale zůstává vždycky v blízkosti, přichází a klepe na dveře, klepe na naše nitro. A čeká jen na naše rozhodnutí. Bůh nezamýšlel stvořit loutky. Bůh miluje stejně věřící i nevěřící, všem dává svobodu. Víra v Boha je naše svobodná volba. Víra nás osvobozuje od strachu, úzkosti,

dává nám svobodu do našeho života. Strach má i lidskou rovinu, strach můžeme prožívat každý. Držme se několika zásadních bodů.

1. Nevěřme hned každé informaci, která se k nám dostává.
2. Nešířme neověřené poplašné informace.
3. Nezapývejme se úvahami o tom, co by mohlo být, a nevypočítávejme možné obtíže, které ještě nenastaly.
4. Uvažme, že největším pokladem pro těžká období je naše křesťanská víra.
5. Neztrácejme síly a čas řešit už teď situace, které ještě nenastaly.

- Držme se Ježíše Krista, to je naše naděje!

Váš jáhen **Pavel Urban**

Pozvánka k modlitbě cesty světla

Modlitba cesty světla je obdobou křížové cesty pro velikonoční dobu. Má také 14 zastavení, která zahrnují události po zmrtvýchvstání Ježíše Krista až po seslání Ducha Svatého. Sejdeme se 26. 4. 2026 v kapli Komunitního centrem Matky

Terezy v 15 hod. Jednotlivá zastavení se pomodlíme procházkou ke kapli sv. Jana Nepomuckého. Délka trasy 800 m. *Srdečně zveme všechny, kdo chtějí poznat novou pobožnost a cestu ke kapli starší než Jižní Město.*

Návštěva P. Františka z Čakovic

V pátek 20. 2 přijela do KCMT navštívit naše seniorské společenství početná skupina - nejen seniorů - z Čakovic s P. Františkem Čechem, který v 10 h sloužil mši svatou. Po ní jsme udělali prohlídku kaple komunitního centra a pak jsme

si povídali ve foyer u občerstvení. Bylo nám spolu dobře a těšíme se na oplátku na naši návštěvu Čakovic někdy na jaře.

Jana F.

VYBRANÉ ČTENÍ Z FARNÍ KNIHOVNY

Tipy našich knihovníků na zajímavé knihy z farní knihovny:

U nás v Mitfordu Jan Karonová

Humorné vyprávění o životě lidiček v malém americkém městečku. Hlavní osobou je zábavný a laskavý anglikánský pastor Timothy. Žije na faře se psem Barnabášem, který si ho vybral za pána. Domov u něho našel i dvanáctiletý nespoutaný a prostořeký chlapec Dooley. Timothy má rád lidi, často je navštěvuje a pomáhá jim. Setkáme se s různými postavkami, například s noblesní slečnou Sadií, která věnovala peněžni dar

na výstavbu pečovatelského domu, se svéráznou paní Rózou a strýčkem Billem, kterému otec Tim uspořádal vernisáž dlouho utajovaných kreseb, se slečnou Cynthii, malířkou a spisovatelkou dětských knížek, novou okouzující sousedkou otce Tima. Nechybí ani detektivní zápletky, ukradené šperky v domě otce Tima a zloděj ukrytý v podkroví kostela.

(Radka A.)

Raději smrt než hřích Magdaléna Rusiňáková

Krásný příběh o obyčejné slovenské dívce (1928–1944), která si vybrala raději smrt. Jmenovala se

Anka (Anna) Kolesárová. Žila ve vesnici Vysoká nad Uhom. Mučednice čistoty a první blahoslavená Slovenka, která nebyla řeholnicí. Na sklonku druhé světové války se stala obětí válečného zločinu, který na ni spáchal voják Rudé armády. Příběh, který každého nějakým způsobem osloví. Doporučuji přečíst všem. Byla blahořečena 1. září 2018. (Jana S.)

Modlitba za svatořečení Anny Kolesárové: Nebeský Otče, blahoslavená Anna Kolesárová jako mučednice čistoty vydala svědectví o bohatství vnitřní krásy každého člověka a stala se povzbuzením pro rodiny a mladé lidi při vytváření upřímných a čistých vztahů. Prosíme tě, na její přímluvu vyslyš tyto prosby (nyní přednes své prosby...) a dej, abychom ji mohli uctívat na oltáři jako svatou. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Láska je víc než přikázání Bernhard Häring

Z knižního koutku na YouTube bychom vám tentokrát doporučili knihu Bernarda Häringa – Láska je víc než přikázání: Věčné dilema, co ano a co ne. Nový zákon nám nabízí nové přikázání, a to miluj, přikázání lásky bez hranic. Bernhard Häring je sice autor minulého století, ale dodnes nevytěžený. Jeho kniha by se dala nazvat velkou učebnicí křesťanské etiky. Tak pojďme do toho.

Vzpouora v Assisi Oldřich Selucký

Oldřich Selucký přichází tentokrát s dobrodružným příběhem o nejznámější osobnosti křesťanských dějin – svatém Františkovi. Vzpouora v Assisi je knihou pro ty, kdo chtějí žít a uskutečnit svůj velký sen. Její hrdinové se účastní vzpouory města Assisi proti vládnoucí šlechtě i dramatické čtvrté křížové výpravě. Francesca, syna bohatého kupce, láká ideál rytířství až do dne, kdy se vzbouří proti moci peněz. Sny a touhy mládí, vzpouory a dramatické střety – to vše se dává do pohybu onoho dne, kdy zlatá mládež v Assisi pořádá svou velkou slavnost jara...

(Převzato z www.databazeknih.cz, upraveno.)

Hledáte tipy na další dobré knihy? Na webu každý týden zveřejňujeme tip na knihu z farní knihovny, většinou i s krátkou ukázkou a zamyšlením otce Michaela. Nechte se inspirovat. kcmt.cz/farni-knihovna/

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY:

- Středa 16.45–17.45 a 18.45–20.00
- Pátek 10.00–12.00
- Neděle 10.45–13.00

Vaše knihovnice a knihovníci

Z farní charity: Pan Petr a cesta k přijetí pomoci

Farní charita Praha 4 – Chodov

Vážení přátelé, příběh manželů Jany a Petra znám jenom z vyprávění. Žili v domku na Hájích, nedaleko vodní nádrže Hostivař. Do blízkého lesa rádi chodili na procházky. Manželé měli tři syny. Ten nejstarší našel práci v Belgii a nejmladšího zaval osud až do Bahrajnu. Prostřední syn sice žije i pracuje v Praze, s rodiči se ale rozhádal. Znamé jsou dvě verze, proč došlo k rozkolu. Jedna praví, že rodiče nesouhlasili s výběrem manželky a relativně časnou svatbou. Druhá, že se nepohodli kvůli přístupu k výchově dětí. Prostřední syn s manželkou potom odmítali dávat své děti prarodičům na hlídání. Ať už byl důvod té rozepře jakýkoli, manželé s prostředním synem dlouhá léta nepromluvili.

Pár žil spokojeně ve svém domku, se syny a jejich rodinami v zahraničí byl v kontaktu přes internet a samozřejmě se navštěvovali. Před rokem však paní Jana náhle zemřela a pan Petr zůstal sám. On je zdatný a umí se o sebe postarat. Smrt manželky ho však velice zasáhla a začaly se u něj projevovat první známky nastupující demence. Synové se snažili tatínka zabezpečit a kontaktovali nás, abychom začali s pravidelnými návštěvami. Jenže to budoucí klient zásadně odmítal. Nic mu není a nikoho nepotřebuje! Cizí lidi do domu nepustí. Bratři svolali rodinnou radu. Prostřední bratr nabízel, že se o tátu postará. Jejich spor se sice neurovnal, ale z etického hlediska je nezbytné se o stárnoucího tátu postarat. To ovšem pan Petr odmítl. Potom zkoušeli, že by se nastěhoval

k nejstaršímu synovi do Belgie. To ovšem taky nepomohlo. Klient si na cizí zemi nemohl zvyknout. Nic mu nevyhovovalo. Bloudil ulicemi neznámého města. Nikomu nerozuměl a nedomluvil se. Chyběli mu přátelé a známé prostředí. Nechutnalo mu jídlo, ani na pivo si prý nepochutnal. Vydržel tam tři měsíce a jel domů. Naši péči však opět odmítl. O stěhování do Bahrajnu nemohlo být řeči. To je ještě větší exotika než Belgie.

Pan Petr byl doma z Belgie sotva měsíc, když zakopnul na zahradě a zlomil si pravou ruku. Tentokrát nás zavolał prostřední syn, bratři nemohli narychlo přijet ze zahraničí, a tak pomoc tatínkovi padla na něj. Do telefonu říkal, že ho táta hnál, div o něj sádku nepřerazil. To je vlastně strašně smutné. Nicméně okolnosti paličatého tatínka donutily, aby naši pomoc přijal.

Pan Petr měl štěstí, jedna naše klientka, která měla služby třikrát denně, právě odešla do domova pro seniory a nám se uvolnilo místo právě na Hájích. V pořadníku nebyl nikdo, kdo by zrovna tam požadoval služby v uvolněných časech. Pan Petr se tak stal našim klientem.

Nejprve se na pracovníky mračil a nechtěl s nimi moc mluvit. Vydal pouze pokyny, co mají udělat, a sotva to bylo hotové, hnál je z domu pryč. Postupně se s nimi přeci jen seznámil a začal s nimi mluvit. Najednou zjistil, že je vlastně docela hezké, že každý den někdo přijde, pomůže, a ještě si s ním popovídá. Ruka se zahojila a nastal čas na rehabilitaci. Změnili jsme smlouvu, proto-

že už nebylo potřeba chodit k panu Petrovi třikrát denně. Nechali jsme jednu návštěvu denně a doplnili doprovody na rehabilitaci do Palas Athény.

Rehabilitace skončila, ale pan Petr si na naše pracovníky už zvykl. Obzvlášť si oblíbil naše dva starší pečovatele. Bohužel, jeho demence se prohlubovala a klient naši podporu potřeboval čím dál víc. Přehoupla se zima a pomalu začalo přicházet jaro. Klient zvažoval opětné rozšíření našich služeb, protože často zapomínal na jídlo, pít a užívání léků. K tomu už ovšem nedošlo. Náš pečovatel ho našel, když přišel na službu. Seděl v oblíbeném křesle, na klíně noviny, puštěné rádio. Odešel klidně a doma. Jen nás moc mrzí, že nedošlo k usmíření s prostředním synem.

V letošním roce je finanční situace opravdu napínavá. Jak jistě víte, k datu uzávěrky Fchodovin byl státní rozpočet čerstvě schválen Sněmovnou. Čeká ho ještě podpis prezidenta. Státní dotace (naš zásadní zdroj příjmu) je tedy stále v nedohlednu. V květnu budu ředitelka Charity 25 let a musím konstatovat, že tak pozdě jsme státní dotaci ještě nikdy nedostali. Myslete na nás. Moc děkuji všem, kdo nás věrně podporujete, také za nebývale štědré dary v kasičkách.

Požehnané Velikonoce vám všem přeje

Eva Černá

Foto z akce Putování se sv. Františkem 14. 3.

KŘÍŽOVÁ CESTA JIŽNÍM MĚSTEM

Na pěší křížovou cestu Jižním Městem v neděli 8. 3. jsme se sešli v kapli KCMT, kde nás Jitka Černá seznámila s historií křížových cest. Dozvěděli jsme se, že pašijová spiritualita ve františkánském řádu je velmi silně a trvale přítomná, už od roku 1312 měli menší bratři kustodiální práva v péči o svatá místa v Jeruzalémě, kde podporovali i uctívání zdejší Křížové cesty. Z KCMT jsme pokračovali cestou kolem zástavby Centrálním

parkem, při jednotlivých zastaveních jsme si vyleschli názavné biblické citáty, myšlenky z františkánských pramenů, které se k nim vztahovaly, a pronesli modlitby. Poslední zastavení bylo u Chilské ulice, odkud jsme přešli do starého Chodova ke křížku z roku 1868 v Bartůňkově ulici, kde jsme křížovou cestu zakončili modlitbou na úmysl svatého Otce.

Eva Vokounová

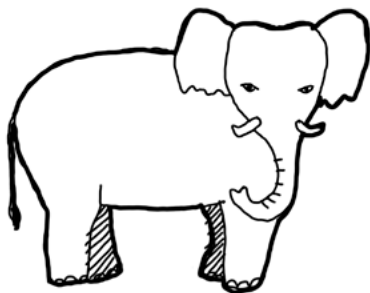
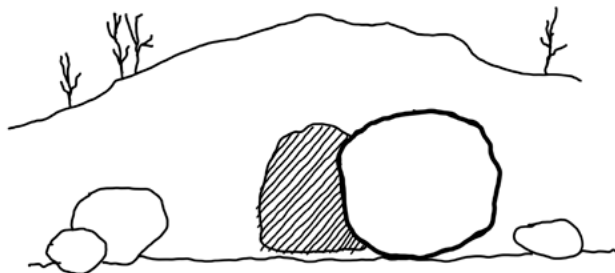
Dětské okénko Velikonoce

Milé děti,
duben nás hned vítá velikonočními svátky, jupí!
Při obřadech se toho děje opravdu hodně, ale pro
nás je nejdůležitější si zapsat do hlavy i do srdí-
čka, že Ježíš nakonec překonal smrt a vstal z mrt-
vých. Smutné ženy z jeho přátel, které šly v neděli
ráno pomazat Ježíšovo tělo mastmi a dokončit
pohřební rituál, našly hrob - tj. místo v malé jes-
kyni, kam v pátek bylo Ježíšovo tělo uloženo -
prázdný! Obrovský balvan, jímž byl krytý vchod

do jeskyňky, byl odvalen, jak můžete spatřit na
našem obrázku. A že to byl pořádně veliký kámen!
Víte co? Pojďme přemýšlet, jak jsou některé věci
kolem nás vlastně těžké. Zkuste obrázky spojit
čárou podle jejich váhy od nejlehčího po nejtěžší,
můžete si je potom i vybarvit. Určitě to zvládnete!
A pak honem ven, radovat se z Velikonoc i jara
kolem nás.

Příště se na vás zase těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,
příjemný jarní duben začíná letos velikonočními
událostmi. Největší křesťanské svátky nám nabí-
zejí příležitost prožít jejich tajemství znovu a na-
plno. Ujistit se o důležité skutečnosti, že
„Ježíš (*tajenka*), i dnes.“ Ano, i dnes se k Němu
můžeme obracet, mluvit s Ním a důvěřovat Mu,

že nás má doopravdy rád. Užijte si velikonoční
radost a těším se na vás zase příště.

Blanka

*Seřadte výroky z bible podle toho, jak časově
následovaly od prvního (co se stalo nejdřív) po
poslední:*

LEGENDA

1. "Petře, zastrč svůj meč do pochvy."
2. "Neznám toho člověka"
3. "...uvidíte oslátka... Když se budou ptát, řekněte, že Pán je potřebuje."
4. "Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v tyto dny stalo."
5. "Ukřížuj, ukřížuj!"
6. "Hosana, hosana Synu Davidovu!"
7. "Ženo, hle, tvůj syn"
8. "Vezměte a jezte z toho všichni, toto je moje tělo..."
9. "Žízním"
10. "Pravda... Co je pravda?"

POŘADÍ

E	___
(mezera)	___
Ž	___
E	___
T	___
I	___
Á	___
J	___
L	___
S	___

JEŽÍŠ

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

I DNES

Společenství

Přehled společenství ve farnosti naleznete na: kcmt.cz/spolecenstvi-zapojte-se/

- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. Děti jsou vítány a k dispozici je hrací koutek. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve K. Josefusová (608 113 538), K. Trubačiková (776 763 423)

- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý od 19 hod. (kromě 24. 2., kdy se konají chvály) na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Tento rok se zamyslíme nad tématem: Sv. Pavel, jeho myšlení a poselství v listech NZ (v souvislostech dobového pozadí i kontextu celé Bible). Stávající i nové zájemce zve Pavla Edita Herciková.

- **Základy hebrejského jazyka a myšlení** (HeJaMy) s Pavlou Editou Hercikovou pokračují v úterý (kromě 24. 2., kdy se konají chvály) od 20.15 na faře. Stále se mohou připojit noví zájemci! Postupujeme pomalu, žádný věk ani nadání není podmínkou. Srdečně zve P. E. Herciková.

- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – 13. 4. 2025 od 19.15 v KCMT. Slovo života na duben: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá.“ (Lk 24,29) Společenství je otevřené i novým zájemcům o sdílení života podle Božího slova. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625 949

- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami – přijďte potkat nové lidi a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi

- **BB spolčo (mládež)** – Scházíme se pravidelně každou neděli, v 18-20 h v kostele sv. Františka. Vítání jsou všichni od 15 do 30 let. Prostor pro zábavu, sport, hudbu i pro modlitbu, ztišení a sebe-rozvoj. Vojtěch Soukup, 607613 856, vojtechsou-

kup@icloud.com; Kateřina Krausová, 792 301 660, krausova05@gmail.com.

- **Růženec mužů** – zveme všechny muže, chlapce, tatínky... ke krátké společné modlitbě (modlíme se spolu jeden desátek růžence). Každou neděli po první mši svaté v KCMT, sraz cca v 10.40 u schodů dolů ke klubovně. Honza Musil, j.m. musilovi@gmail.com.

- **Příprava na neděli** – Pojdte se s námi společně připravit na neděli. Scházíme se spolu s P. Slavem, přečteme si texty z Pisma na následující neděli a pak si o nich povídáme. Pátek, cca 18.45 (po mši svaté), na faře u kostela sv. Františka, Stan- da a Lída Dabrowski, sal.dabrowski@seznam.cz, 602 158 324

Knižní obchůdek

Nestárnoucí příběh – Svatý Jan Bosco, Renzo Allegri, Domenico Agaso, DORON

Kněz Jan Bosco (1815–1888) působil v Turíně v politicky napjaté době, kdy veřejnost nebyla církví nakloněná. Začal se zajímat o chudé chlapce ztracené v průmyslovém městě a mnohdy je doslova sbíral z ulice. Nejdřív s nimi trávil nedělní odpoledne, později zakládal domy, dílny a školy. Nevěnoval jim jen čas, ale především sám sebe. Když umíral, jeho salesiáni působili nejen v Itálii a Evropě, ale i v Jižní Americe. Dnes jsou jejich komunity v téměř 140 zemích, včetně několika míst v ČR.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za kněze prožívající krizi
Modleme se za kněze prožívající krizi svého povolání, aby našli duchovní doprovázení, které potřebují, a aby je společenství podporovala v duchu porozumění a modlitby.

Národní úmysl: Za kmotry
Modleme se, aby ti, kdo přijali úkol kmotřů, byli svým kmotřencům oporou, vzorem a inspirací.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

- Šéfredaktorka *Blanka Pitřincová*
- Rozhovory *Kateřina Friedová*
- Foto *Anna Procházková a spol.*
- Grafický design *Jakub Šilhavý*

Archiv čísel na: kcmt.cz/fchodoviny. Náklady na
výtisk 18 Kč. Za obsah odpovídá *P. Michael Špilar*.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Pravidelné bohoslužby

	sv. František	KCMT
Pondělí	—	—
Úterý	18.00	—
Středa	—	18.00
Čtvrtek	—	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	—
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena online
na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Miličovu jsou
přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Slavomír Ordoš (farní vikář)	731 621 220	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karína Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	—
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	—
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrle (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	—	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	—	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–20.00
- úterý 15.30–20.00
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Duben v naší farnosti

9. 4. 19.00 **Zastavení u Matky Terezy: Jak vést k víře školáky a dospívající.**
Psycholožka Ivana Bernardová, odborná pracovnice Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze. Volné navázání na přednášku z minulého roku.
15. 4. 9.00 **Divadelní představení pro školy: Trapas nepřeziju, aneb Ten řízek nezvedej!**
a
10.45 Příběh o klukovi v pubertě, který je ve škole nový a neví nic o etiketě a zdvořilosti. Hrají Michaela Dolinová a Petr Komínek. KCMT, vstupné 150 Kč.
16. 4. 19.00 **Filmový večer** – Máří Magdalena, film z roku 2018, režie: G. Davis
- 17.–19. 4. **Duchovní zastavení pro ženy – „Modlitba??? 100× jinak“**
– trapistický klášter v Poličanech. Bližší info www.kcmt.cz/akce.
19. 4. 15.00–18.00 **Tančírna s kapelou Hvězdný prach** (KCMT).
25. 4. **Farní pouť do katedrály** – bližší informace na www.kcmt.cz.
26. 4. 15.00 **Modlitba cesty světla** – trasa z KCMT ke kapli sv. Jana Nepomuckého
28. 4. 19.00 **Modlitba chval s kapelou EJMEN** v kostele sv. Františka.
30. 4. 19.00 **Filmový večer – Těžko v duši.** Psychické potíže dětí a mládeže prudce narůstají, jenže se ukazuje, že nejen zdravotnický systém na to není připravený. Jak fatální následky to může mít a je z toho cesta ven? KCMT, vstupné dobrovolné.

Pravidelný program:

- **Bohoslužby Svatého týdne a Velikonoc** najdete na www.kcmt.cz/bohosluzby/
- **Eucharistická adorace** – příležitost zastavit se a být v tichu před vystavenou Nejsvětější svátostí.
Po skončení večerní mše svaté do 19. 30. Středa v kapli KCMT a pátek v kostele sv. Františka.
- **Otevřený kostel (kaple KCMT)** – pondělí 16.00–18. 00. Hledáte místo k zastavení, možnost si v tichu utřídit myšlenky, pomodlit se?
- **Cafe Terezie** – otevřena PO, ÚT, ST 15.30–20.00, NE 10.00–13.00 a v době programů.
Dobrá italská káva, horké nápoje, dortíky. Otevírací dobu najdete na našem webu nebo FB
- **Farní knihovna** (KCMT vchod C): Bohatá nabídka křesťanské literatury, online katalog a tipy na zajímavé knihy na kcmt.cz/farni-knihovna. Středa 16.45–17.45 a 18.45–20.00, Pátek 10.00–12.00, Neděle 10.45–13.00
- **Knižní obchůdek** – neděle 10–13
- **Pravidelné setkání seniorů** v pátek od 9.00 v kapli KCMT – následuje společné posezení s malým občerstvením
- **Biblická hodina + kurz HEJAMY** s Pavlou Editou Hercikovou – úterý (fara u sv. Františka).
- **Cvičení pro seniory** – úterý (9:45–10:40), středa (11.00–11.55 a čtvrtek (11:00–11:55). Cvičení vede Jiří Kubeš. Nutné přihlášení enraphacz@gmail.com nebo 606 452 402
- **Zdravotní cvičení v kontextu křesťanské spirituality**, středa enrapha.com

Cena výtisku 18 Kč